

1. Úvod

V mene Boha Otca i Syna i Ducha Svätého

2. Pieseň ES 57

3. Odriekanie 10 Božích prikázaní:

Aby sme si všetci spoločne pripomenuli zákon Boží, odriekajme spoločne desať Božích prikázaní: Ja som Hospodin, tvoj Boh ...

4. Čítanie starozmluvného textu (Iz 60, 1-6): Slovo Božie Starej zmluvy napísané je v knihe proroka Izaiáša 60, 1-6: ...

5. Pieseň ES 47

6. Čítanie evanjelia (Mt 2, 1-12): Dnešné slávnostné evanjelium napísané je v evanjeliu podľa Matúša v kapitole 2, 1-12: ...

7. Pieseň ES 77

8. Zamyslenie nad Božím slovom (L 13, 22-30): S úctou voči Božiemu slovu vypočujme si slová Písma, ktoré sú zapísané v L 13, 22-30:

„A chodil po mestách a dedinách, učil a pobral sa do Jeruzalema. Tu Mu ktosi povedal: Pane, či je málo tých, čo budú spasení? A On im riekol: Usilujte sa vchádzať tesnou bránou; lebo hovorím vám, mnohí sa budú snažiť vojsť, ale nebudú môcť. Keď hospodár už vstane a zavrie dvere a vy ostanete stáť vonku a budete klopať na dvere, hovoriac: Pane, otvor nám, a on vám odpovie: Nepoznám vás, odkiaľ ste, vtedy začnete hovoriť: Jedávali a pili sme s tebou a na našich uliciach si učil; ale on povie: Hovorím vám, neviem, odkiaľ ste. Odstúpte odo mňa všetci páchatelia neprávosti! Tam bude plač a škrípanie zubov, keď uvidíte, že Abrahám a Izák a Jákob a všetci proroci sú v kráľovstve Božom, a vy ste vyhodení von; a prídu od východu i od západu, od severu i od juhu a budú stolovať v kráľovstve Božom. Ajhľa, sú poslední, ktorí budú prvými; a sú prví, ktorí budú poslednými.“

Milí bratia a sestry!

Kresťania a cirkvi často riešia mnohé praktické oblasti ľudského života a snažia sa nájsť odpoveď, či je to alebo ono správne. Je kresťanské zabaviť sa? Je hriechom túžiť po úspechu? Svedčí kresťanovi prchkosť či vášeň? Áno, my sme dnes zvyknutí mikroskopicky skúmať každé slovo či každý skutok nášho života a podriaďovať ho kritike Písma. No akoby sme pritom zabúdali, že sme rôzni a že nemožno všetkých ľudí vtisnúť do jednej uniformnej predstavy o ideálnom kresťanovi. Sme ľudia s našimi prednosťami aj slabosťami a kým jedna naša vlastnosť nás v jednej chvíli zahanbuje, v inej situácii nám môže byť na úžitok. Napríklad plachý a tichý muž môže byť dobrým priateľom ak sa potrebujeme niekomu vyžalovať, no ťažko bude vo vedúcej pozícii hájiť záujmy firmy. Kreatívny človek bude vo svojej práci napredovať, no možno v cirkevnom zbore bude nepohodlný pre svoju schopnosť stále niečo nové vymýšľať. Skrátka, o žiadnej vlastnosti nemožno povedať, že je len dobrá alebo len zlá a preto aj naša ľudská rôznosť je v súlade s Božím plánom a je ťažké očakávať, že sa budeme všetci napriek rôznym charakterom správať rovnako.

Pánu Bohu však ani nejde o to, aby sme sa všetci správali rovnako. Som presvedčený, že mnohé oblasti života, ktoré my tak starostlivo skúmame, pre Neho ani nie sú dôležité. A veľmi výstižne o tom hovorí dnešný text. Práve v ňom Pán Ježiš stavia do protikladu tých, ktorí veľmi starostlivo skúmali svoje skutky a podriaďovali ich zákonu a tých, ktorí v tomto až takí dôslední neboli, no dali Bohu svoje srdce. Tí prví právom očakávali, že za svoju snahu budú odmenení večným životom, no práve im Pán Ježiš hovorí: „Budete sa snažiť vojsť, ale nebudete môcť. Budete klopať na dvere a hovoriť: veď sme Ťa poznali, učil si medzi nami, jedávali a pili sme s Tebou.“ Nepomôže to. Ostanú vonku a budú iba hľadiť na to, ako Abrahám, Izák či Jákob sedia dnu. A ako sa tam oni dostali? Vôbec neboli dokonalí vo svojich skutkoch. Vôbec nekonali všetko tak, ako by mali. Aj Abrahám či Izák neraz konali na vlastnú päsť, Jákob klamal a podvádza. No dôverovali Bohu. Abrahám vo viere odišiel z Cháranu, Jákob vo viere utekal z domu a vracal sa späť. To, čo chce Hospodin od človeka je jeho srdce a dôvera, nič viac.

Ten, kto dáva Bohu svoje srdce, vchádza tesnou bránou. Srdce totiž túži po mnohých veciach a chcelo by sa radovať z mnohých rozkoší sveta. Človek mu musí mnohé odoprieť, ak ho chce naozaj celé zveriť Bohu. Preto je to úzka brána. Prejde ňou iba srdce, ktoré v sebe nosí iba Hospodina – nič iné. Ten, kto dokáže ostatnú túžbu svojho tela, duše či srdca zložiť a upriamiť sa na Hospodina, ten vchádza úzkou bránou. To nerobí ten, kto je zameraný len na svoje skutky a hoci to myslí dobre, je vlastne zaujatý len sám sebou a chce sám vyniknúť a byť dokonalí. Takýto boli mnohí Židia a preto im Pán Ježiš hovorí, že sa do Božieho kráľovstva nedostanú a zostanú vonku. Naopak, prídu mnohí iní a to od západu, východu, severu či juhu a zaujmú v Božom kráľovstve miesta, ktoré mali patriť Židom.

A prečo o tom hovoríme práve dnes? Pretože dnes si pripomíname udalosť, kedy sa to stalo prvýkrát. Ježiš Kristus prišiel ako Mesiáš v prvom rade pre svoj národ. A predsa k Jeho jasliam prichádzajú aj cudzinci a to z východu. Prichádzajú tí, ktorí s Božím vyvoleným národom nemali nič spoločné. Klaňajú sa Mu ako Kráľovi, hľadajú Ho ako Vodcu. Sú to „naši“ ľudia, lebo pri narodenom Ježišovi zastupujú nás – ľudí mimo židovstva. To my sme tí, ktorí prídu od západu, východu či severu. To my sme tí, ktorí vojdú do kráľovstva Božieho, hoci to bolo pôvodne pripravené Židom. To o nás je reč na mnohých miestach, kde Pán Ježiš hovorí v tomto duchu a naplnilo sa to prvýkrát práve v osobe mudrcov od východu. Ich príchod je preto pre nás tak dôležitý, že si ho každoročne pripomíname. Božia milosť sa tak zjavila nielen Židom, ale celému svetu. Betlehemska hviezda sa stala prvým „masmédiom“, ktoré nieslo do všetkých končín sveta správu o narodenom Mesiášovi. Prečítali si ju mudrci na východe, čítame ju my dnes. To nám je zjavená Božia láska a milosť, to my môžeme prísť od severu či juhu, to nám je otvorené.

Požiadavka – vchádzať tesnou bránou však platí aj pre nás. Tu nie je reč o tom, že Židia už nie a tí ostatní áno. Zmenili sa iba podmienky. Hlavným kritériom nie je pôvod, ale srdce. Dnešný sviatok hovorí o zbúraní tých kritérií, ktoré by nás nejako znevýhodňovali voči Židom. Veď za to, že sme sa narodili inde než v Židovstve naozaj nemôžeme. Stavia však nové kritérium – kritérium srdca, ktoré má byť odovzdané Bohu. A toto kritérium platí pre všetkých rovnako. Kto svoje srdce odovzdá Bohu, bude po Bohu túžiť a sám sa umenšovať, aby Boh v jeho srdci a živote rástol a vyvyšoval sa, tomu Pán Boh odpustí aj mnohé nedokonalosti charakteru či skutky, ktoré koná v zajatí svojho temperamentu, emócií či duševného rozpoloženia. Veď napokon, aj tie máme od Pána Boha. Odovzdajme teda svoje srdce Pánu Bohu a radujme sa z toho, že nám Božia milosť bola zjavená a že v osobe mudrcov aj my môžeme prísť k narodenému Ježišovi a mať nádej, ba istotu spasenia. Amen.

Pomodlime sa: Drahý Pane a Spasiteľu náš, Ježiši Kriste, Ty nám dnes zjavuješ, že si neprišiel iba pre vyvolený národ Izraelský, ale pre všetkých, teda aj pre nás. Zjavuješ nám svoju lásku a milosť, keď aj nám dávaš možnosť prísť k Tebe, zveriť Ti svoj život i svoje srdce a dúfať vo večný život v nebesiach. Ďakujeme Ti za túto lásku a prosíme, rozhojňuj v nás živú vieru, aby sme v bezhraničnej dôvere vždy kráčali za Tebou, na Teba sa vo všetkom spoliehali a netúžili po ničom inom viac, ako po Tvojej svätej prítomnosti a po večnom živote s Tebou v Tvojom kráľovstve. Amen. Teraz spoločne odriekajme modlitbu Pánovu: Otče náš, ktorý si v nebesiach...

9. Pieseň ES 63

10. Záverečné požehnanie Prijmite požehnanie:

Milosť a pokoj nech sa rozhojňuje medzi vami! Amen.